

giveren og handelshuset. Den omstændighed, at den handelsrejsende er provisionslønnat og afholder alle udgifter, medfører ikke i sig selv, at den pågældende må antages at være selvstændig erhvervsdrivende.

Assurandører må antages at drive selvstændig virksomhed, når de for egen regning driver deres kontor og er ansvarlige for en del af lønudgifterne.

En avisdistributør vil efter omstændighederne kunne anses for selvstændig erhvervsdrivende. Dette vil dog bero på en samlet vurdering af aftalen mellem avisen og distributøren.

Konsulenter, som fortrinsvis arbejder for én virksomhed, må som udgangspunkt antages ikke at være selvstændige erhvervsdrivende. Dette må dog afgøres ved en konkret vurdering af de enkelte tilfælde.

Spørgsmål 59:

Vil foredragshonorar og lignende, som i dag lønangives som B-indkomst, kunne omfattes af virksomhedsskatteordningen (jfr. ovenstående vedrørende forfattere)?

Vil svaret være anderledes, hvis f.eks. en erhvervsdrivende holder foredrag inden for sit fagområde og herfor modtager et vederlag, der i dag ville blive lønangivet som B-indkomst?

Vil svaret være anderledes i de to ovenfor nævnte eksempler, såfremt vederlaget lønangives som A-indkomst med kildeskattetræk? Det forudsættes fortsat, at bogføringslovens bestemmelser er overholdt.

Svar:

Foredragshonorarer kan ikke anses for indtægt ved selvstændig erhvervsaktivitet, der er omfattet af virksomhedsskatteoven. Dette gælder også foredragshonorarer, som en erhvervsdrivende modtager for foredrag inden for sit fagområde. Om honoraret lønangives som A-indkomst eller B-indkomst, er uden betydning i denne henseende.

Spørgsmål 60:

Vil et folketingsmedlems vederlag for skribent- eller foredragsaktivitet kunne blive omfattet af virksomhedsskatteordningen, såfremt den pågældende udsteder fakturaer og i øvrigt opfylder bogføringslovens bestemmelser?

Svar:

Vederlag, som folketingsmedlemmer modtager for skribent- eller foredragsaktivitet, kan ikke anses for indtægt ved selvstændig erhvervsaktivitet, der er omfattet af virksomhedsskatteoven. Dette gælder, uanset om indkomstmottageren udsteder fakturaer og i øvrigt opfylder bogføringslovens bestemmelser.

Spørgsmål 61:

Er ministeren opmærksom på, at det for erhvervsdrivende med negativ saldo på konto for driftsmidler, vil være uforholdsmæssigt fordelagtigt at udskyde indtægtsføringen af denne saldo til indkomståret 1987, og agter ministeren at kompensere herfor ved at pristalsregulere saldoen pr. ultimo 1986, således at denne fordel inddrages gennem regulering af saldoen?

Svar:

Efter afskrivningslovens § 5 kan en erhvervsdrivende med en negativ afskrivningssaldo vælge at indtægtsføre dette beløb i indkomståret eller i det følgende indkomstår. Denne regels formål er at give den erhvervsdrivende mulighed for eventuelt at udligne den negative saldo ved nyanskaffelser frem til året efter det indkomstår, hvori den negative saldo er opstået.

En afskrivningssaldo bliver negativ, hvis salg af afskrivningsberettigede aktiver indbringer så store fortjenester, at de overstiger virksomhedens samlede afskrivningsgrundlag.

Reglen om, at indtægtsførelsen af den negative saldo kan udskydes til det umiddelbart efterfølgende indkomstår, giver den erhvervsdrivende en kort, men rimelig frist til eventuelt at foretage nyanskaffelser, som igen gør saldoen positiv.

Normalt er der ingen økonomisk fordel ved at udskyde beskatningen af en negativ saldo. Reglerne i afskrivningslovens §§ 2 og 5 sikrer nemlig, at en negativ saldo i givet fald pristalsreguleres.

Den nævnte pristalsregulering sker naturligvis også af negative saldi fra 1986, der henføres til beskatning i 1987.

Det er klart, at det som følge af skattereforment kan være fordelagtigt at udskyde beskatningen af en negativ saldo fra indkomst-